

# Editorial

Si quan el sacrifici no és, com ara, la base on cal bastir la vida quotidiana, l'infant és l'ésser més desvalgut del món vivent, amb molt major motiu quan les dificultats s'acumulen, especialment entorn de l'alimentació, l'infant, ésser essencialment vegetatiu, és qui reb tot el pes de les privacions. I si a aquelles dificultats alimentàries s'afegeixen totes les altres pròpies de la més horrible de les guerres, haurem de convenir que les malvestats recauran implacablement damunt la seva fragilitat més que damunt els que ja, per haver desenvolupat llur organisme, estan en les òptimes condicions de defensa orgànica.

Els infants mig abandonats, i fins moltíssims que estan sota la cura sol·lícita dels pares, viuen, en efecte, la guerra, molt més tràgicament que la inmensa majoria dels combatents. Pregunteu a un pare o mare de família què és el que deploren més d'aquesta guerra i us diran, gairebé sense excepció, que el no poder donar a llurs tendres fillets tot allò que necessiten.

S'imposa una croada general pro-infància, que de cap manera no ha d'estar solament reservada als organismes oficials, els quals ja procuren fer el que està a la seva mà. Croada que ha d'abastar el problema alimentari i la formació moral de l'infant. Sanitaris i poble en general han de posar tot llur esforç perquè la follia destructora que s'ha ensenyorit d'Espanya respecti quan menys aquells que per llur innocència no hi tenen ni la més llunyanca culpa.

HIGIA vol contribuir a plantejar i resoldre aquest ingent problema, i es proposa intensificar la seva campanya cultural pro-infància. De moment publicant el present número extraordinari dedicat exclusivament a Higiene de la Infància, i després dedicant a Puericultura més espai del que habitualment ha vingut dedicant-hi.

Hem trobat en el brillant i benemèrit Cos professional de la nostra terra la més esplèndida col·laboració. A tots agraïm coralment llur ajut, en nom d'aquesta mateixa infància desvalguda.